

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

סנהדרין דף פ' ע"א

שוורים דלהלן שנתערבו, מה דינם? [לעיל תד"ה בשור].

שור שלא נגמר דינו	נתערב בשוורים דעלמא או בזבחים	נתערב בשוורים בני סקילה
	כולם פטורים	לריב"א: כולם ימותו ¹ לר"ת: כולם פטורים ²
שור שנגמר דינו להסקל	לריב"א: כולם ימותו לר"ת: נתערבו בעלמא – כולם פטורים נתערבו בזבחים – כולם ימותו ³	כולם בסקילה

לאוקימתת רבא, במה נחלקו ר' יהודה ורבנן, ובמה לא?

לרבנן	בשנים שהיו עומדים ויצא חץ מביניהם	בשור שנגמר דינו שנתערב בשוורים דעלמא
	פטורים ⁴	כולם בסקילה
לר' יהודה	פטורים ⁵	כולם יכנסו לכיפה

¹ ודייק מסוגיא דזבחים שאמרו שם שור הנסקל שנתערב בריבוא זבחים כולם ימותו, אי"כ כ"ש הכא שנתערב בשוורים הנסקלים שכולם ימותו.

² ס"ל לר"ת שהשור הזה שלא נגמר דינו שנתערב בשוורים שבני סקילה הוא קבוע ביניהם ודנים להם כמחצה על מחצה, ואפי' בכה"ג שאין קבוע ביניהם והם נידי – שאז יש ללכת אחרי הרוב וכל דפריש וכו', מ"מ ס"ל לר"ת שלא הטריחו לב"ד להורגם. ועוד שעדיף שלא יהרגום כדי שלא יבואו לאיחלופי בכה"ג באדם שנתערב. אמנם איה"נ שכולם אסורים בהנאה, דהא כל דפריש מרובא דנסקלים פריש. עוד הביאו תוס' שר"ת עצמו ס"ל שאין שור הנסקל נאסר מחיים בהנאה, אלא רק אחר שנסקל או שהומת אז נאסר בהנאה, ולפי"ז פשוט שאין להורגם, ובכה"ג גם עינוי הדין אין.

³ ומפרש ר"ת שדוקא בזבחים מחמרין לגבוה וממיתים להם, ולא מועיל מה שנכבשם ויתנוודדו, דיש לגזור בזבחים שמא יבואו עשרה כהנים בבת אחת ויקחו מהקבוע למזבח.

⁴ וחידיש ר' יוסי, דאף שאחד מהם הוא אבא חלפתא שהוא צדיק גמור וודאי לא יצא החץ ממנו אלא מהשני, בכו"א אין הורגים את השני על זו החזקה.

⁵ לאוקימתת רבא, ר' יהודה לא נחלק ברישא, אלא בחסורי מחסרא דוקא, דודאי לא יתכן שאחד שלא רצח נכניסנו לכיפה – רש"י ד"ה אלא.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

סנהדרין דף פ' ע"א [המשך]

מה דין וולד בהמה הנוגחת שנולד בזמנים דלהלן?

למ"ד זה וזה גורם מותר	למ"ד זה וזה גורם אסור	
אסור	אסור	עיברה ונגחה וילדה ⁶
מותר	מותר	נגחה עיברה וילדה קודם גמר דין ⁷
מותר	אסור	נגמר הדין עיברה וילדה ⁸
אסור ⁹	אסור	נגחה עיברה וילדה אחר גמר דין

סנהדרין דף פ' ע"ב

להלכה האם עובר ירך אמו? [תד"ה עובר].

לענין טריפה	בכל דוכתא	
לא הוי ירך אמו ¹⁰	הוי ירך אמו	לשיטת תוס'
לא הוי ירך אמו	לא הוי ירך אמו ¹¹	לשיטת ר"ת

⁶ והטעם, דהיא וולדה נגחו, ולכן הוולד גם נאסר.

⁷ והטעם שמותר, כיון שלא היה הולד לא בשעת הנגיחה ולא בשעת גמר דין.

⁸ והכי מוקים לה בעל הגמ' לברייתא שאמרה שאם משנגמר דינה ילדה וילדה אסור, ועל זה הקשתה הגמ' דאם גם עיברה אחר גמר דין, א"כ יש לאוסרה רק למ"ד זה וזה גורם אסור.

⁹ כן תירץ רבינא דבהכי מיירי הברייתא, דכיון שעובר ירך אמו ונגמר הדין על כל הבהמה, לכך לכו"ע ולדה אסור.

¹⁰ והטעם, כיון שדבר זה תלוי בחיות, לא שייך לומר שאם האמא טריפה שגם הולד הגם שיש לו חיות בפני עצמו יהיה לו דין טריפה.

¹¹ ומה דאמרינן הכא דהיא וולדה נרבעו או נגחו, לאו משום דעובר ירך אמו, אלא כיון שעד עכשיו חיות הולד תלוי באם הוי כאילו נגמר דין שניהם להריגה.